

UN Women: În Moldova violența în familie încă mai este privită ca o problemă privată

În Republica Moldova există mai multe categorii de persoane care

nu au acces egal la asistență și servicii acordate victimelor violenței în familie, este vorba despre femeile care trăiesc cu HIV, cele cu dizabilități, sau de vârstă înaintată, dar și femeile de etnie romă. Fenomenul violenței în familie încă nu este perceput ca o încălcare a drepturilor fundamentale, iar dependența economică a femeilor și mai ales a victimelor este una din probleme care necesită atenție specială și soluții complexe la nivel de politici.

Ulziisuren Jamsran, reprezentant UN Women: „A trecut destul de puțin timp, de când abia la nivel legislativ, dar nu și la nivel psihologic, sau personal, se acceptă faptul că violența este un imens prejudiciu pentru progresul uman, ea este de fapt, o acțiune ilegală. Înainte de a fi adoptată legea privind prevenirea și combaterea violenței în familie, aproape toată lumea credea că aceasta este o chestiune privată, personală. De aici rezidă și problema de fapt, deoarece

violența nu este privită ca o încălcare a drepturilor omului, mai ales atunci când vorbim despre femei, fete și grupuri vulnerabile. Prin urmare, trebuie să muncim foarte mult, pentru ca noi toți să înțelegem, dar și să explicăm altor oameni că aceasta este de fapt o încălcare flagrantă a drepturilor fundamentale ale omului.”

Desigur, o altă problemă imensă este dependența economică a femeilor sau a victimelor violenței. Dependența economică îi face pe oameni vulnerabili și în raport cu alte probleme. Iată de ce atunci când vorbim despre punerea în aplicare a legii cu privire la violența în familie, ea ar trebui să fie privită complex, vorbim nu doar despre lucrul direct cu victimele și cazurile acestora la moment, ci despre o activitate pe termen lung, în general la nivel de politici. Trebuie să fie efectuate acțiuni concrete, în vederea asigurării bunăstării cetățenilor și mai ales a păturilor social vulnerabile, a subliniat Ulziisuren Jamsran.

Mă voi referi, în special, la una dintre probleme, pe care am început să o abordăm cu organizațiile partenere, sunt mai multe întrebări ce se referă nemijlocit la îmbunătățirea legislației, dar și la elaborarea unor politici concrete. Vorbim aici despre accesul la servicii, servicii care sunt deja disponibile și asigurate de diferiți actori, la nivel central și local.

De exemplu, explică reprezentantul UN Women, femeile care trăiesc cu HIV sau cele care au copii cu HIV, femeile cu dizabilități, în special cu dizabilități locomotorii, femeile care au o vârstă înaintată, sau cele care aparțin unei minorități etnice, în special fetele rome, nu au acces egal la aceste servicii. Și când discutăm despre îmbunătățirea legislației, a mecanismelor de implementare a legii și politicilor, înțelegem că trebuie să depunem eforturi maxime pentru ca toate centrele și serviciile să devină mai accesibile și, de asemenea, ca ele să corespundă nevoilor

acestor grupuri ale societății.

[“Legea 45 la 7 ani de la publicare: Retrospectivă și necesități”](#) este o inițiativă Promo-LEX în contextul a 7 ani de la publicarea Legii Nr.45 privind prevenirea și combaterea violenței în familie.